

När far drog på Jävulen.

En gång var far o. jag o. sydde på ett ställe,
o. vi tog arbetet på beting, o. vi skulle ha en
halv tunna havre för besväret. Vi sydde så fort,
vi nästan hann, o. strax efter middag var vi färdiga.
Käringa gick efter havren, o. vi fick en
drög att dra hem havren på - det var vinter o. strax
före jul. Men tungt var det, så far räddk knäppt
med att dra i stå, o. tynne blev det. Han drog
så svetten dräide av honom, men till slut rådde
han inte med mer. 'Ja' drögen du, sa far, o.
bär honom, så tar jag säcken på ryggen. Jag
kegret inget, men jag gjorde, som far sa. Så
kom vi till en korsväg, o. där satte vi ner
våra saker, o. sen drog vi lätt hem. Se över
Korsvägen han aldrig de oude makterna gå.

Skriv endast på denna sida!

/forts./

När far drog
på Jävulen.

fforts!

Dåin därpå kom far till mig. 'Så du nåt
i går Johan?' sa han. Men det hade jag ju in-
te gjort. 'Det var själve skam vi drog på' sa
far, han satt kaka på lasset. 'Se det var nog
så, att käringa tyckte, vi hade tjänat vär såd
för lätt o. missunde oss dew. Det var därför, det
gick så tungt.

2

Spöckeri.

Far han var dödgrävare också. En gång var det en ifråen Norragårde död, o. far hade varit framme o. gravet. Samme kväll var det ett levande utanför vänt, det tryckte på fönsterna, o. iuss var det ett kortaude i väggarna. Far gick o. öppnade dörren, o. då hörde han, hur det dunkte i utanför fönstun, o. det var som om ett tiopundalod hade tröckt i baken. Han stängde sju, o. då var det också slut, men han tatte inget annat vidare, förrän där efter. Se en skall inte säga nåt, förrän det har gått en natt emellan, ella blir en sjuk av det.

Spöckeri.

Prästen med svartkonstbok

Vi hade en präst här, som hetade Palungren,
o. han var en säm där, som kunde lite mer än
andra. En gång hittade han en döds-kalle på Hjälms
Kyrkogård, o. den var gammal, men låret såto kvar
på huvudet. Då förstod prästen, att det var nåt, som
inte var, som det skulle. Palungren tog hem huvet,
o. på kvällen tog han fram sin svartkonstbok o.
manade fram hans ^{den dödes} ande, o. då fick han veta,
att han hade blivit tagen av daga, o. hur allt
gätt till. Sin lå han ner skallen igen, o. då
rullnade håret.

Prästen
med svart-
konstbok.

Den svartkonst-kunnige skräddaren.Den svart-
konst-kunnig-
skräddaren.

En var det, han var skräddare o. hetade Palmér, o. han kunde lite mer än andra, den. Min far gick med honom o. sydde. En gång gick de vägen fram, o. då kommer där en stor orm krypandes, o. Palmér skulle slå honom, men ormen rann sin väg. De gick vidare, men Palmér tog dessförinnan o. ritade en krisse, o. sen gjorde han en prick mitt i med fingren. Sen dagen efter, när klockan gick mot tolv, sa Palmér till far: 'Följ med J, ska' J få se på riktigt!' Ett par minuter före tolv var de då han hade ritat krisseu, o. precis tolv kommer samma orm, o. han rullade som ett hjul o. sen in i krisseu, o. där ställde han sig på hjärtet. Palmér befälte honom bara o. lägga sig, o. det gjorde ormen, o. han slog honom ned.

Skriv endast på denna sida!

/forts./

/forts./

Shen fac han sa', att det riktigt sprutade
quistor om det, när han slog honom.

En råv var det, de inte rädde med att
skjuta; illt gjorde han, men ingen torde gå på
honom. Så en gång när Palmér satt o. sydde
small det ett skott. 'Nu sköt de bestämt råven,'
sa' män: 'De gjorde så tyven,' sa' Palmér. Nu stund
efter gick han ut o. tog bössan med sig, o. när
han kom ut stog råven strax i jämta huset, o. Pal-
mér hann både sikte o. skjuta, utan att han röde
sig.